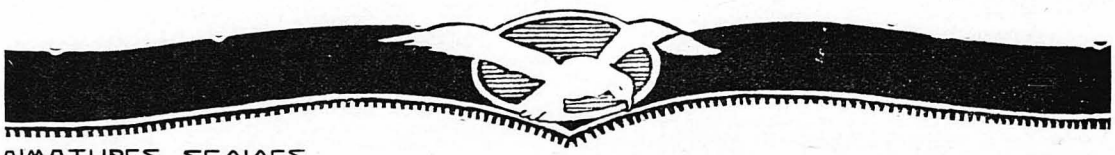

ΔΙΜΑΤΗΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΛΗΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Ὁ ξακουσμένος Συρκούφ. Ἡ σταδιοδρομία του. Ἀπὸ μοῦτσος... κυβερνήτης! Ἄθλοι καὶ κακουργήματα πειρατῶν. Οἱ ἀκρωτηριασμοὶ τῶν αἰχμαλώτων. 700 αὐτιὰ καὶ 1000 δάκτυλοι ποδιῶν!... Μιὰ φρικώδης συλλογή. Τὸ θανατηφόρο... γαργάλισμα. Τὸ μαρτύριο καὶ ἡ φιλοχρηματία ἑνὸς εὐγενοῦς Ἱσπανοῦ. Ὅπου ὁ διάβολος γίνεται... διοικητής! Ὁ πειρατὴς ποὺ ἐδίκαζε τοὺς... πειρατάς! Ἡ μυθιστορηματικὲς περιπέτειες τοῦ πειρατοῦ Βαρθολομαίου. Ὅπου ὁ αἰχμάλωτος ἀναφαίνεται θριαμβευτής. Καὶ μιὰ... γενναία πράξις.

Ἕνας ἀπ' τοὺς τρομερωτέρους καὶ πιὸ φημισμένους πειρατὰς τοῦ παληοῦ καιροῦ εἶνε κι' ὁ ξακουσμένος Συρκούφ, ὁ ὁποῖος σὲ ἡλικία 12 ἐτῶν «τσουρμάρισε» σ' ἕνα πλοῖο καὶ σὲ ἡλικία 17 χρόνων ἔγινε κυβερνήτης, τρομοκρατώντας ἐκείνους ποὺ ἐστέλλοντο νὰ τὸν συλλάβουν. Μὲ 30 μόνον ἄνδρας ὁ Συρκοὺφ καὶ τέσσερα κανόνια συνέλαβε κάποτε ἕνα πλοῖο Ἰνδικό, ποὺ εἶχε 26 κανόνια καὶ 150 ἄνδρες πλήρωμα!

Εἶχε τρομάξει δὲ τὸ Ἀγγλικὸ ἐμπορικὸ κι' αὐτὸ τὸ Ἀγγλικὸ πολεμικὸ σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις νὰ τὸν τιμήση μὲ τὸ παράσημο τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

Ὁ Συρκοὺφ ἦταν παλληκαρᾶς καὶ πατριώτης. Οἱ πρὸ τοῦ Συρκοὺφ ὅμως πειραταὶ ἦσαν τέρατα. Τὰ ἐγκλήματα ποὺ ἔκαμαν τὸν 16ον καὶ 17ον ἰδίως αἰῶνα ἀποτελοῦν αἶσχος γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ πειρατὴς Ὀλλόνσα π. χ. κρεμοῦσε τοὺς αἰχμαλώτους του ἀπὸ τὸ σαγόνι, γιὰ νὰ τοὺς ἀναγκάση νὰ τοῦ μαρτυρήσουν ποῦ κρύβανε τοὺς θησαυρούς τους.

Ὁ Δαυὶδ κάρφωνε τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τους σὲ ξῦλο καὶ τοὺς γαργαλοῦσε—μαρτύριο φρικτό—ἕως ὅτου πεθάνουν!...

Ὁ Ὀλλανδὸς Ὄθων, μὲ ἕνα χτύπημα τοῦ σπαθιοῦ του, ποὺ ζύγιζε δέκα ὀκάδες, ἔκοβε τὸν ἄνθρωπο στὰ δύο!...

Ὁ Νορβηγὸς Πίρσων διασκέδαζε κόβοντας τὰ αὐτιὰ τῶν αἰχμαλώτων του. Περηφανευόταν δὲ νὰ λέγη ὅτι ἔκοβε τ' αὐτιὰ μὲ μιὰ καὶ μόνη κατεβατὴ σπαθιά, χωρὶς ποτὲ τὸ σπαθί του νὰ θίξη τοὺς ὤμους τῶν δυστυχισμένων δεσμωτῶν. Εἶχε κόψει ἔτσι 700 ζευγάρια αὐτιῶν.

Ὁ Ἰταλὸς Βάττι ἔδειχνε μιὰ συλλογὴ ἀπὸ χῖλια μεγάλα δάχτυλα τοῦ ποδιοῦ, τὰ ὁποῖα εἶχε κόψει ἀπὸ αἰχμαλώτους του!

— Δὲν ὑπάρχουν δυὸ δάχτυλα, ποὺ νὰ ἀνήκουν στὸ ἴδιο ἄτομο, ἔλεγε γελῶντας ὅταν ἔδειχνε τὴν φρικτὴ αὐτὴ συλλογή του.

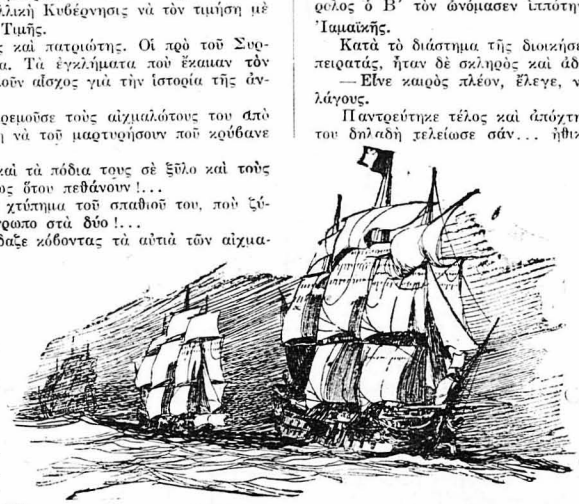

***

Ὁ πλοίαρχος Μόργκαν, ὅταν κατέλαβε τὸ «Πουέρτο Πρίνσιπα», ὅπου βρῆκε ἀμύθητα πλούτη, ἔπιασε τοὺς Ἱσπανοὺς εὐγενεῖς καὶ τοὺς κρέμασε μὲ τέσσερα σχοινιὰ ἀπὸ τὰ δυὸ πόδια καὶ τὰ δυὸ χέρια. Στὴ μέση τους δὲ κρέμασε μὲ ἕνα σχοινὶ ἕνα μεγάλο λιθάρι καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς κοινάη μὲ ὁρμή.

Ἔπειτα ἀπὸ τεσσάρων ὡρῶν τέτοιο μαρτύριο, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Ἱσπανοὺς ὁμολογήσανε ποῦ εἶχαν κρύψει τοὺς θησαυρούς τους. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶχε κρύψει πενταπόσια χρυσᾶ νομίσματα κάτω ἀπὸ τὶς πλάκες τῆς αὐλῆς τοῦ σπιτιοῦ στὸ ὁποῖο ἔμενε.

Ἀλλ' οἱ πειραταὶ ἦσαν σχεδὸν βέβαιοι ὅτι εἶχε καὶ ἄλλα πλούτη, καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας του, ἐξακολούθησαν τὸ μαρτύριό του. Τοῦ ἔκοψαν τὰ μαλλιὰ καὶ τὰ γένεια, τοῦ βγάλανε τὰ δόντια, τοῦ τρυπήσανε τὰ αὐτιὰ κ' ἔπειτα τοῦ τὰ κόψανε, ἀλλ' εἰς μάτην. Αὐτὸς διαβεβαίωνε πὼς δὲν ἔχει ἄλλα χρήματα.

Τέλος οἱ πειραταὶ λυσσασμένοι ἀπὸ τὸ θυμό τους, ἄρχισαν νὰ τὸν ραδιζοῦν τόσο δυνατά, ποὺ ὁ δυστυχὴς μόλις πρόφτασε νὰ ἀποκαλύψη τὸ μέρος στὸ ὁποῖο εἶχε κρύψει 50,000 δολλάρια καὶ ξεψύχησε!...

Στὴν Ἱσπανία οἱ ἴδιοι πειραταὶ εἶχαν καταλάβει κ' ἕνα μοναστῆρι καὶ εἶχαν αἰχμαλωτίσει ἕνα πλῆθος ἀπὸ μοναχούς. Ἐδίσταζαν ὅμως νὰ τοὺς σκοτώσουν. Τότε ἕνας γέρω-πειρατὴς ἄδειασε τὴν πιστόλα του ἐπάνω στὸ πλῆθος τῶν μοναχῶν φωνάζοντας:

— Κάμετε τὸ καθῆκον σας, παιδιά!...

Καὶ οἱ σύντροφοί του τοὺς ἀποτελειώσανε.

***

Ὁ Μόργκαν αὐτὸς πέρασε ἔπειτα τὸν ἰσθμὸ τοῦ Παναμᾶ, προσέβαλε τὶς πόλεις καὶ τὰ Ἱσπανικὰ πλοῖα ποὺ εὕρισκε στὸν δρόμο του καὶ ἔγινε κύριος πολυτίμων καὶ ἀνυπολογίστων θησαυρῶν.

Ὅταν ἔγινε εἰρήνη μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἱσπανίας, ὁ Μόργκαν ζήτησε ἕνα ἥσυχο ἄσυλο ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴ Κυβέρνησι.

Ἐγκατέλειψε λοιπὸν τὰ πειρατικά του πλοῖα στοὺς συντρόφους του καὶ πῆγε στὴν Ἀγγλία, ἔχοντας μαζύ του σαράντα ἑκατομμύρια φράγκα.

Ἕνας ληστὴς τόσο πλούσιος δὲν ἦταν πειὰ ληστής. Γιὰ τοῦτο ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τοῦ ἔδωσε ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὁ βασιλεὺς Κάρολος ὁ Β' τὸν ὠνόμασεν ἱππότην καὶ τὸν διώρισε κυβερνήτην τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διοικήσεώς του ὁ Μόργκαν δίκασε πολλοὺς πειρατάς, ἦταν δὲ σκληρὸς καὶ ἀδυσώπητος σ' αὐτούς.

— Εἶνε καιρὸς πλέον, ἔλεγε, νὰ πάψη αὐτὴ ἡ λεηλασία τοῦ πελάγους.

Παντρεύτηκε τέλος καὶ ἀπόχτησε παιδιὰ καὶ ἐγγόνια. Ἡ ἱστορία του δηλαδὴ τελείωσε σάν... ἠθικὸ διήγημα!...

***

Ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐπατρίδας... πειρατὰς ἦταν καὶ ὁ Σὲρ Βάλτερ Ράλεϊγκ, ὁ ὁποῖος ἔγινε καί... μέλος τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου.

Εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ Λονδῖνο ζητῶντας τὸ Ἐλδοράδο, τὴ χώρα δηλαδὴ τῶν μυθωδῶν θησαυρῶν.

Ἀπεβιβάσθη στὸν Ἅγιο Ἰωσὴφ τῆς Ἱσπανίας καὶ παρέδωκε τὸν τόπον στὸ πῦρ καὶ τὸ αἷμα, ἁρπάζοντας τὶς περιουσίες τῶν κατοίκων.

Ὅταν ἐπέστρεψε στὴν Ἀγγλία καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ ἐξηγήση ποῦ βρῆκε τὰ πλούτη του, διηγήθηκε ὅτι ἀνεκάλυψε τὸ Ἐλδοράδο μιὰ χώρα δηλαδή, τῆς ὁποίας ἡ λίμνες ἦσαν γεμάτες ἀπὸ χρυσάφι καὶ σμαράγδια καὶ τῆς ὁποίας ὁ διοικητὴς φοροῦσε ἕνα ἔνδυμα ὁλόχρυσο!...

Οἱ Ἱσπανοὶ ὅμως τὸν κατήγγειλαν στὴν Ἀγγλικὴ Κυβέρνησι καὶ καταδικάσθηκε σὲ θάνατο.

***

Ἕνας ἀπὸ τοὺς διασημοτέρους πειρατὰς ἦταν καὶ ὁ Βαρθολομαῖος, ὁ πιὸ αἱμοβόρος τῶν συναδέλφων του.

Κανεὶς δὲν ἤξερε πόθεν ἐρχότανε καὶ ποῦ πήγαινε.

Κάποτε προσέβαλε μιὰ Ἱσπανικὴ γαλέρα, ἡ ὁποία εἶχε πλήρωμα ἀπὸ ἑβδομῆντα ἄνδρες. Οἱ Ἱσπανοὶ ὅμως ἀμύνθηκαν μὲ θάρρος καὶ ἀποκρούσανε τὴν προσβολὴ τῶν πειρατῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπομακρύνθηκαν κι' ἄρχισαν νὰ κανονιοβολοῦν τοὺς ἐχθρούς των ἀπὸ μακρυά. Οἱ Ἱσπανοὶ εἶχαν εἴκοσι κανόνια, ἀλλὰ ἦσαν ὅλα ἄχρηστα. Ἅμα τοὺς ἔδαζαν φωτιά, ἔσκαζαν καὶ τοὺς ἐσκότωναν!

Ἔτσι ἡ γαλέρα ξεκίνησε νὰ φύγη, μὰ οἱ πειραταὶ τὴν κινηγήσανε καὶ τὴν ἔπιασαν χωρὶς καμμιὰ ἀντίστασι. Ἀλλὰ κοντὰ στὶς ἀκτὲς τῆς Κούβας, καθὼς ὁ Βαρθολομαῖος μπῆκε σ' ἕνα λιμανάκι γιὰ νὰ πάρη νερό, τρία Ἱσπανικὰ πολεμικὰ φανερώθηκαν ἔξαφνα καὶ τὸν ἀπέκλεισαν.

Ἄρχισε τότε μιὰ λυσσώδης ναυμαχία καὶ οἱ πειραταί, ἂν καὶ πολεμήσανε καλά, νικήθηκαν. Ἀπ' αὐτοὺς ἄλλοι σκοτωθήκανε καὶ ἄλλοι παστήκανε αἰχμάλωτοι. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων ἦταν καὶ ὁ Βαρθολομαῖος, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ τὸν ἀλυσόδεσαν, τὸν κράτησαν φυλακισμένο μέσα στὸ πλοῖο του. Τὴν ἴδια νύχτα ὅμως κατώρθωσε νὰ ἐλευθερώση τὰ χέρια του ἀπὸ τὰ σίδερα, νὰ σκοτώση τὸν φύλακά του μ' αὐτὰ καί, πηδῶντας στὴ θάλασσα, νὰ φτάση κολυμπῶντας στὴν ἀκτή.

Ἕνα στράτευμα ὁλόκληρο ἄρχισε τότε νὰ τὸν

καταδιώκη. 'Αλλ' αὐτός, ἔχοντας βοηθό του τὸ βαθὺ σκοτάδι, κατώρθωσε νὰ ξεφύγη καὶ νὰ κρυφτῆ σ' ἕνα ποταμάκι, ὅπου ἔμεινε τέσσερα ἡμερόνυχτα μέσα στὸ νερό, βουτῶντας τὸ κεφάλι του, σὰν ἔβλεπε κανένα ἀπὸ μακρυὰ ἢ κρυπτόμενος κάτω ἀπὸ τὰ ὑδροχαρῆ φυτά.

Τέλος κατώρθωσε νὰ φύγη κι' ἀπ' ἐκεῖ καὶ νὰ ἐξακολουθήση τὸ δρόμο του.

Ἦταν ἄοπλος, ἡμίγυμνος καὶ πεινοῦσε φοβερά.

Παντοῦ ἀπὸ ὅπου περνοῦσε εἶχε νὰ παλαίψη μὲ θανατηφόρα ἔντομα καὶ δηλητηριώδη φείδια. Ἄγρια θηρία τοῦ ἐπετίθεντο στὰ δάση καὶ κροκόδειλοι στὰ ποτάμια. Ὁ Βαρθολομαῖος ὅμως ἐξακολουθοῦσε τὸ δρόμο του, ἂν καὶ ἡ σάρκες του εἶχαν ξεσχιστῆ ἀπὸ τὰ ἀγκάθια καὶ τὸ αἷμα ἔτρεχε σὰν βρύσι ἀπ' ἐπάνω του.

Ἔτρωγε ρίζες καὶ χορτάρια, ὥσπου ἔπεσε, ἐξαντλημένος πειά, κοντὰ σ' ἕνα δάσος. Ἐκεῖ βρῆκε ὑπολείμματα φωτιᾶς ποὺ εἶχαν ἀνάψει κυνηγοί, καὶ ἀπὸ λίγα καρβουνάκια ποὺ ἀπόμεναν ἀναμμένα μπόρεσε νὰ τὴν ξαναφοιντώση καὶ νὰ ζεσταθῆ. Ὅταν συνῆλθε,, ἔκοψε ἕνα ρόπαλο ἀπὸ τὸν κορμὸ ἑνὸς δέντρου, μὲ τὸ ὁποῖο ἐσκότωσε ἕναν ρινόκερω. Τοῦ ἔβγαλε τὸ δέρμα του καὶ μὲ αὐτὸ σκέπασε τὰ αἱμορροοῦντα μέλη του.

Τέλος ἔφθασε κοντὰ σὲ μιὰ ἀκτή, ὅπου ἄκουσε κρότους ἀπὸ σφυριά. Πλησίασε κρυφὰ καὶ εἶδε ὁμίλους ἀνθρώπων ποὺ φοροῦσαν κόκκινους χιτῶνες, νὰ ἐπιδιορθώνουν μερικὰ πλοῖα ἀγκυροβολημένα ἐκεῖ.

Τὸ στῆθός του ἀμέσως φούσκωσε ἀπὸ μιὰν ἀφάνταστη χαρά. Ἀνεγνώρισε ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν πειραταί.

Μόλις τὸν ἀναγνώρισαν κ' ἐκεῖνοι, ἀμέσως τὸν ἀνεκήρυξαν ἀρχηγό τους.

Σὲ λίγο τὰ πειρατικὰ ἐκεῖνα σκάφη ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βαρθολομαίου, φανῆκαν στὸ ἴδιο λιμάνι ὅπου ὁ Βαρθολομαῖος εἶχε σιλληφθῆ καὶ αἰχμαλώτισαν τὸ πλοῖο, μέσα στὸ ὁποῖο τὸν εἶχανε δεμένο οἱ Ἱσπανοί.

Τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου ὁ Βαρθολομαῖος τὸ τουφέκισε ὅλο, ἐκτὸς ἑνὸς ναύτου, τὸν ὁποῖον ἔστειλε στοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, παραγγέλνοντάς τους ὅτι τὰ χρήματα, ἀντὶ τῶν ὁποίων εἶχαν προσκηρύξει τὸ κεφάλι του, νὰ τὰ μοιράσουν στὶς χῆρες καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ναυτῶν τοῦ πλοίου, τοὺς ὁποίους... ὁ ἴδιος ἐτουφέκισε!...

Ἄλλοτε θὰ σᾶς ποῦμε περισσότερα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΑΓΩΝ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑΣ

Τὸν παλιὸ καιρὸ ζοῦσε στὴν Ἀραβία ἕνας πλούσιος ἡγεμὼν ὀνόματι Χατὲμ Ραΐζ, ὁ ὁποῖος ἦταν γνωστότατος παντοῦ γιὰ τὴ μεγάλη του γενναιοδωρία. Ὁ Σουλτάνος τῆς Δαμασκοῦ, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπίσης πολὺ γενναιόδωρος, ἀκούοντας νὰ μιλοῦν γι' αὐτὸν μὲ τόσο θαυμασμό, θέλησε νὰ βεβαιωθῆ μόνος του περὶ τῆς ἀληθείας. Γι' αὐτὸ λοιπὸν κάλεσε ἕναν ἀνώτερο αὐλικό, στὸν ὁποῖον ἔδωσε λαμπροτάτα δῶρα γιὰ νὰ τὰ φέρη στὸν ἡγεμόνα, καὶ νὰ τὸν παρακαλέση συγχρόνως, νὰ προσπαθήση νὰ τοῦ βρῆ σὲ κεῖνο τὸ μέρος εἴκοσι γκαμῆλες μὲ κόκκινα μάτια καὶ κόκκινες τρίχες, ἕνα εἶδος δηλαδὴ ἀπὸ τὰ σπανιότερα αὐτῶν τῶν ζώων. Ὁ Χατὲμ ὑποδέχθηκε μὲ μεγάλες τιμὲς τὸν ἀπεσταλμένο τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐκράτησε τὰ δῶρα του. Μόλις ἄκουσε δὲ τὴν παράκλησί του, ἀμέσως πρόσταξε τοὺς ἀνθρώπους του νὰ γυρίσουν τὴν ἔρημο καὶ νὰ τοῦ φέρουν ὅσες τέτοιες γκαμῆλες βροῦν μὲ τὴν ὁπόσχεσι, ὅτι θὰ τὶς πληρώση στὸ διπλάσιο τῆς πραγματικῆς των ἀξίας. Οἱ Ἄραβες ἐξατολύθηκαν στὴν ἔρημο καὶ σὲ λίγες μέρες εἶχαν συγκεντρώσει στὰ ἀνάκτορα ἑκατὸ γκαμῆλες, γιὰ τὶς ὁποῖες ἐπῆραν ἀμέσως τὴν κανονισμένη ἀμοιβή τους. Ὁ ἡγεμὼν τότε τὶς ἐρώτησε μὲ πλουσιότατα δῶρα καὶ τὶς παρέδωσε στὸν αὐλικὸ γιὰ νὰ τὶς πάη στὸν κύριό του. Ὁ Σουλτάνος τῆς Δαμασκοῦ μόλις εἶδε τὰ πολύτιμα αὐτὰ δῶρα θέλοντας νὰ ξεπεράση τὸ δωρητή, ἔστειλε τὴν ἄλλη μέρα πίσω στὸ Χατὲμ ὅλες τὶς γκαμῆλες φορτωμένες μὲ πανάκριβα πολυτελέστατα χαλιά. Τότε ὁ Χατὲμ χωρὶς νὰ διστάση καθόλου κάλεσε τοὺς Ἄραβας, οἱ ὁποῖοι τοῦ εἶχαν φέρει τὶς γκαμῆλες καὶ τοὺς ἐχάρισε τὰ ζῶα μαζὶ μ' ὅλο τὸ φορτίο τους. Ὁ Σουλτάνος τῆς Δαμασκοῦ μόλις ἐπληροφορήθηκε τὴν τελευταία γενναιοδωρία τοῦ ἡγεμόνος ὡμολόγησε ὅτι εἶχε νικηθῆ.

ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ἂν στὴ δυστυχία μου δὲν μπορῶ νὰ ἐλπίσω τίποτε ἀπὸ σένα, μοῦ εἶσαι περιττὸς στὴν εὐτυχία μου.

—Τὸ καλὸ ποὺ γίνεται μὲ προθυμία ἔχει διπλῆ ἀξία.

—Ἂν ἀπ' τ' ἀστέρια ἔπεφταν ψωμιά, ὅλοι θὰ περνοῦσαν τὶς νύχτες στὸ ὕπαιθρο.

ΑΠ' ΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Βροχὲς βατράχων, μυρμηγκιῶν, ρεγγῶν καὶ βδελλῶν!...

Ὅπως κι' ἄλλοτε γράψαμε, ἡ βροχὲς... βατράχων, μυρμηγκιῶν, βδελλῶν καὶ ρεγγῶν δὲν εἶνε κάτι τὸ πρωτάκουστο. Τέτοιου εἴδους βροχὲς ἔπεσαν πολλὲς φορὲς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1888 π. χ. σὲ μιὰ παράλιο πόλι τῆς δυτικῆς Ἀφρικῆς, ἔπεσε μιὰ μεγάλη βροχή, ἡ ὁποία ἔβρεξε μαζὶ καὶ ἄφθονες ρέγγες καὶ ἀρκετοὺς βατράχους!...

Ἐπίσης τὴν 1η Ἰουλίου 1887 στὸ Νανσὺ τῆς Γαλλίας ἔπεσε ἀληθινὴ βροχὴ ἀπὸ μυρμήγκια στοὺς δρόμους καὶ στὶς πλατεῖες τῆς πόλεως, ἡ ὁποῖες ἐπλημμύρισαν ἀπὸ τὰ πτερωτὰ καὶ ἄπτερα αὐτὰ ἔντομα, ποὺ ἔπεφταν σὰν νιφάδες στὰ κεφάλια τῶν διαβατῶν ἐπὶ μιὰ ὁλόκληρη ὥρα!...

Στὰ 1820 σὲ μιὰ Γαλλικὴ ἐπαρχία ἔπεσε ραγδαωτάτη βροχή, ἡ ὁποία ἔπεσε μαζύ της καὶ πολλὰ μικρὰ ψάρια, μήκους πέντε ἕως ὀκτὼ ἑκατοστῶν.

Ἐπίσης στὰ 1834 κατόπιν μιᾶς σφοδρᾶς καταιγίδος ἀρκετὴ ἔκτασις, στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Γάγγη τῆς Ἀσίας εὑρέθηκε σκεπασμένη ἀπὸ ψάρια, ποὺ εἶχαν βάρος ἐπάνω ἀπὸ μιὰ λίτρα. Στὴ Σκωτία πάλι ἔβρεξε κάποτε ρέγγες καὶ στὴ Νότιο Ἀμερική... βδέλλες!

Ποῦ ὀφείλονται τώρα αὐτὰ τὰ περίεργα φαινόμενα; Ὅταν ὁ ἄνεμος εἶνε πολὺ ὁρμητικός, ὅπως συμβαίνει στὶς μεγάλες βροχὲς καὶ στὶς καταιγίδες, παρασύρει πολλάκις ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἢ τῆς θαλάσσης τέτοια ζῶα, ποὺ εἶνε ἐλαφρά, καὶ τ' ἀνεβάζει ψηλὰ στὸν ἀέρα, ἀπ' ὅπου πέφτουν πάλι μὲ τὴ βροχὴ στὴ γῆ...

Ἡ βλογιὰ καὶ ἡ ἱστορία της.

Γιὰ τὴν βλογιὰ καὶ τὴ θραῦσι ποῦχει κάμει κατὰ τὸν μεσαίωνα σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι, ἔχουμε γράψει ἀρκετὰ πράγματα. Νὰ τώρα κ' ἕνα γενικὸ σημείωμα γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ἀπωσίας αὐτῆς ἐπιδημίας:

Μερικὰ παλιὰ χειρόγραφα τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου, χρονολογούμενα ἀπὸ χιλιοι περίπου ἐτῶν, ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἀσθένεια αὐτὴ ἦταν γνωστὴ πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀφρικανοῦ Κωνσταντίου, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀπ' ὅλους τοὺς γιατροὺς ἔγραψε περὶ εὐλογίας. Ἄλλος ἐπιστήμων ὅμως παραδέχεται ὅτι ἡ βλογιὰ εἶχε ἐμφανισθῆ στὴν Κίνα καὶ στὶς Ἰνδίες πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἱπποκράτους. Ἡ βλογιὰ γιὰ πρώτη φορὰ ἀναφέρεται στὰ συγγράμματα τοῦ ἱστορικοῦ Προκοπίου στὰ 544 π. Χ., κατ' ἄλλους δὲ ἡ ἀρχαιοτέρα ἐξακριβωμένη περιγραφὴ τῆς νόσου ἔγινε ἀπὸ τὸν Ἄραβα γιατρὸ Φᾶρες, ἀκμάσαντα τὸ 900 π. Χ. Ἐπίσης ὑπάρχει καὶ ἄλλη γνώμη σχετικῶς, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἡ βλογιὰ ἐνέσκηψε γιὰ πρώτη φορὰ στὰ παράλια τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης τὸ 522. Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Σταυροφοριῶν, ἤτοι κατὰ τὸν 11ον, 12ον καὶ 13ον αἰῶνα, ἡ βλογιὰ μετεφέρθη διὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης στὴ Δύσι. Ἀπ' ἐκεῖ ἐξαπλώθηκε κατόπιν σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀμερική καὶ τὰ θύματα τῆς καταστρεπτικῆς αὐτῆς νόσου ἀνῆλθον σ' ἀρκετὰ ἑκατομμύρια καθ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην.

Τὰ ἐπαγγελματικὰ μυστικά.

Τὸ περίφημο ποτὸ Σαρτρὲζ κατασκευάζεται ἀπὸ μίγμα πενῆντα διαφόρων φυτῶν καὶ χόρτων, τὰ ὁποῖα γνωρίζουν μόνον οἱ Βενεδεκτῖνοι, οἱ μοναχοὶ ποὺ τὸ κατασκευάζουν καὶ τὸ ἐμπορεύονται. Ὁ λόγος δὲ τῆς μυστικότητος αὐτῆς εἶνε ὅτι ἀπὸ τὴν πόλησι τοῦ ποτοῦ, οἱ κατασκευασταί του κερδίζουν ἀρκετὰ ἑκατομμύρια τὸ χρόνο. Λέγεται μάλιστα ὅτι πρὸ τινων ἐτῶν ὁ Ἀμερικανὸς πολυεκατομμυριοῦχος Ρότσιλδ εἶχε προσφέρει 20 ἑκατομμύρια δολλάρια στοὺς Βενεδεκτῖνους γιὰ νὰ τοῦ ποιήσουν τὸ μυστικὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ σαρτρὲζ, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν ἐδέχθηκαν τὴν προσφορά του.

Ἐπίσης μυστικὸς τηρεῖται καὶ ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου βάφονται τὰ χαρτονομίσματα τοῦ Κράτους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ μυστικὸ αὐτὸ τὸ γνωρίζει μόνον ὁ ἐφευρέτης του, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἀποθάνη, θὰ τὸ μεταβιβάση στὸ γυιό του, οὕτως ὥστε νὰ ἀποτελῆ ἀποκλειστικὸ προνόμιο τῆς οἰκογενείας. Ὁ ἐν λόγω ἐφευρέτης παίρνει μισθὸ ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια τὸ χρόνο ἀπὸ τὴν Κυβέρνησι καὶ ἐργάζεται μόνον μιὰ ἑβδομάδα ὅλο τὸ ἔτος γιὰ τὸ βάψιμο τῶν χαρτονομισμάτων.

Ἕνας μέγας εὐεργέτης

Ὁ βαθύπλουτος Ἀμερικανὸς Κάρνεζη ἐδαπάνησε στὴ ζωή του τὸ ποσὸν τῶν 39.524.240 δολλαρίων γιὰ ἵδρυσι 1290 βιβλιοθηκῶν. Ἀπὸ τὸ ποσὸν αὐτὸ 29.094.080 δολλάρια ἔχουν δαπανηθῆ γιὰ τὴν ἵδρυσι βιβλιοθηκῶν στὴ Βόρειο Ἀμερική, 6.000.000 γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ στὴν Ἀγγλία, 2.000.000 στὴ Σκωτία καὶ 1.475.000 δολλάρια γιὰ ἵδρυσι βιβλιοθηκῶν στὸν Καναδᾶ.